

MR 26

NOTAT I FORBINDELSE MED MYRREGISTRERINGER
I HORDALAND 1978

Foreløpig oversikt over "myrer særlig verneverdig
nasjonalt"

Jan-Erik Kofoed,
DKNVS, Museet, Botanisk avdeling,
7000 Trondheim.

Vedlegg : Fotografier fra de aktuelle områdene.

INNLEDNING

Myrregistreringene i Hordaland i forbindelse med den norske landsplan for myrreservater ble sommeren 1978 utført i perioden 2.-17. juli 1978.

Her følger en foreløpig oversikt over de myrene som har nådd opp i klasse lb og lc, "myrer særlig verneverdig nasjonalt" (se Flatberg 1976, s. 17).

I denne oversikten er tatt med fire områder. Det må tas forbehold om revurdering av verneverdien når alt materiale er ferdig bearbeidet og at andre områder kan komme i tillegg. Men disse områdene er allikevel så klart verneverdig at arbeidet i forbindelse med vern bør startes så snart som mulig.

Området i Austevoll er oppsøkt av cand. mag. Jan-Erik Kofoed, området i Kvinnherad er oppsøkt av J.-E. Kofoed og cand. mang. Mette Korsmo etter anvisning av cand. real. Jan Berge, de to områdene i Etne er oppsøkt av førsteanamuensis Asbjørn Moen og cand. mag. Morten Selnes.

Angående myrtyper og andre begreper som er brukt, henvises til Flatberg 1976, spesielt s. 5-15. Navn på karplanter følger Lid 1974 og navn på torvmoser (Sphagnum) følger Flatberg et al. 1977.

Austevoll, Selbjørnøy, myrlandskap S for Steinvik

Kbl.: M 711 : 1114 I	UTM: KM 82-85, 54-57
Flyfoto : 236.804-805	Høgde o.h. : 0-100 m
Størrelse : Verneforslag I $3,3 \text{ km}^2$	oppøkt: 15.7.-78
	Verneforslag II $0,38 \text{ km}^2$

Foreløpig vernevurdering : lb

Dette er et kystlandskap bestående av myr og hei. Myrene utgjør ca. 30-50% av arealet og ligger i små forsenkninger mellom relativt bratte knauser og koller. Fastmarkskollene har hovedsakelig heivegetasjon dominert av røsslyng (Calluna vulgaris). Purpurlyng (Erica cinerea) fins i store mengder.

Myrene er dels ombrotrofe og dels fattige minerotrofe. De ombrotrofe myrene er tuvedominert (50-80% tuver) med røsslyng og gråmose (Rhacomitrium lanuginosum) som dominerende arter. Mellom tuvene dominerer bjørnnskjegg (Scirpus caespitosus) torvull (Eriophorum vaginatum) og kjøtt-torvmose (Sphagnum magellanicum).

R. 64

236. 805' Ag 1152

— Verneforslag I
- - - Verneforslag II

De fattige myrene domineres av blåtopp (Molinia caerulea), rome (Narthecium ossifragum) og tepperot (Potentilla erecta).

Et mindre område med terrengdekkende myr ble også funnet.

De eneste inngrepene som ble oppdaget var beite og tråkk etter dyr.

Bare et mindre område nord og øst for Aalfarvatn ble oppsøkt. Dette er det mest sentrale området og er satt fram som verneforslag II, og er minimum som må vernes. Imidlertid vil det være ønskelig å verne et større område av det særpregne myrlandskapet som det er sjeldent å finne så uberørt som her. Et slikt område er tatt ut etter flybildestudier og satt fram som verneforslag I, se kart og kopi av flybilde.

Etne

I grenseområdet mellom Hordaland og Rogaland, Etne og Vindafjord kommuner, er det store myrområder. A. Møen og M. Sernes oppsøkte en rekke myrer i dette området både i Hordaland og Rogaland. Myrtypene er trivielle - ingen myr eller område peker seg ut, men selve typene må vernes. Disse to områdene i Etne er gode representanter for typen.

En eksakt avgrensning av områdene er på nåværende tidspunkt ikke mulig å gi. Det er viktig at store nok representative deler av de angitte områdene blir sikret.

Myr N for Forvatn

Kbl. M 711 : 1214 II UTM : LM 28-30, 10-13

Høgde o.h. : 400-500 m

Størrelse : mange km², myrene dekker ca. 50% av landskapet, foreløpig vernevurdering : 1b-2.

Oppsøkt : 7.7.-78

Området består av flatmyr - slakke bakkemyrer ($3-5^{\circ}$), bratte bakkemyrer ($5-12^{\circ}$ - sjeldnere $12-20^{\circ}$) og terrengdekkende myrer som veksler i store myrlandskap.

Nesten bare fattig vegetasjon, litt ombrotrof tuvedominert vegetasjon.
Svært lite intermediær og rik vegetasjon. Bare små tekniske inngrep.
Fellesbeite ved Fossastøl, traktorveg mellom Fossastøl og Holmavatnet - ellers
noen traktorspor.

Myrområdet bør sees i sammenheng. Det bør lages ett større verneområde der også områdene ved Forvasselvi i Vindafjord, LM 27-28, 09-10, er med.

Myrer N for Ilsvatn

Kbl. M 711 : 1214 II UTM : LM 30-33, 13-14
Høgde o.h. : 350-600 m
Størrelse : Flere myrer spredt innenfor et areal på ca. 1,5 km²
 foreløpig vernevurdering 2-(lb)
Oppsøkt : 7.7.-78

Området består av flat- og bakkemyrer med ombrotrofe innslag. Bakkemyrene har helling på opptil 12°. Ved Ilsvatn terrengdekkende myrer. Vegetasjonen er fattig minerotrof i området med unntak av de ombrotrofe elementene.

De uberørte myrene nord for Ilsvatnet er de beste i dette området, LM 32-33, 13-14. Myrene rundt Høylandstoska er noe berørt av beite og grøfting.

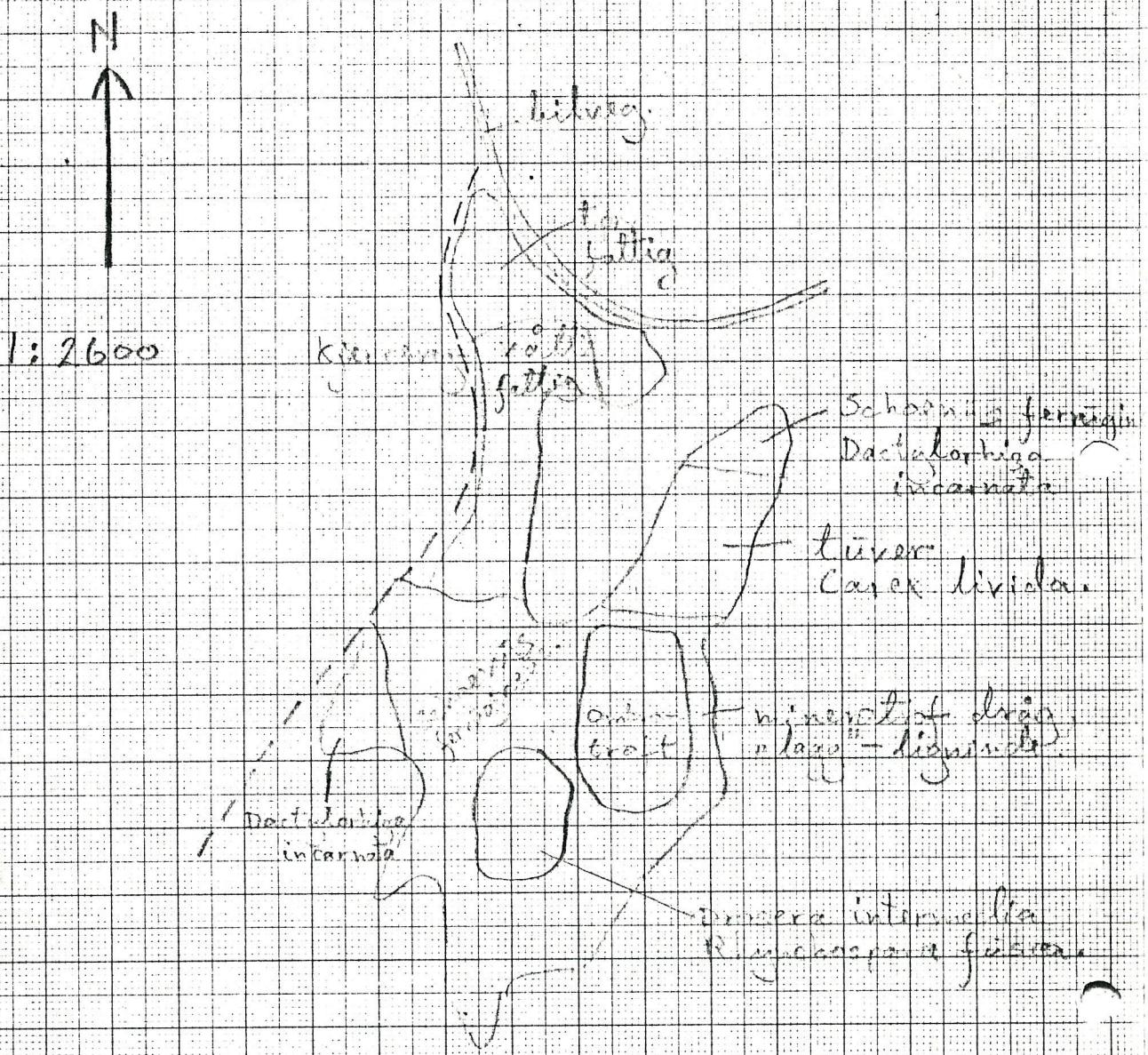
Kvinnherad, Ulvånes. Myr S for Bussevik

Kbl. M 711 : 1214 I, 1214 IV UTM : LM 23,56
 1215 II, 1215 III
Strand-ulvs o-kart nr. 1 "Steinane"
Høgde o.h. : 25 m
Størrelse : ca. 25 da.
 foreløpig vernevurdering : lc
Oppsøkt : 5.7. og 10.7. 1978

Dette er en ekstremrik flatmyr av meget sjeldent type i fylket. Den er floristisk meget interessant, spesielt p.g.a. forekomsten av brunskjene (Schoenus ferrugineus) som dominerer enkelte partier. Av andre interessante og til dels sjeldne arter kan nevnes engmarihand (Dactylorhiza incarnata), myggblom (Hammarbya paludosa), sveltull (Scirpus hudsonianus), breiull (Eriophorum latifolium), blystarr (Carex livida) og brunmyrak (Rhynchospora fusca). Forøvrig en meget artsrik type.

I sør har myra et fuktigere parti dominert av dikesoldogg (Drosera intermedia), brunmyrak og kvitmyrak (Rhynchospora alba) og nøkkesiv (Juncus stygius).

I øst et mindre ombrotroft tuvedominert parti med røsslyng (Calluna vulgaris) som viktigste art.

Skizze nach Natur am 1.6.1958

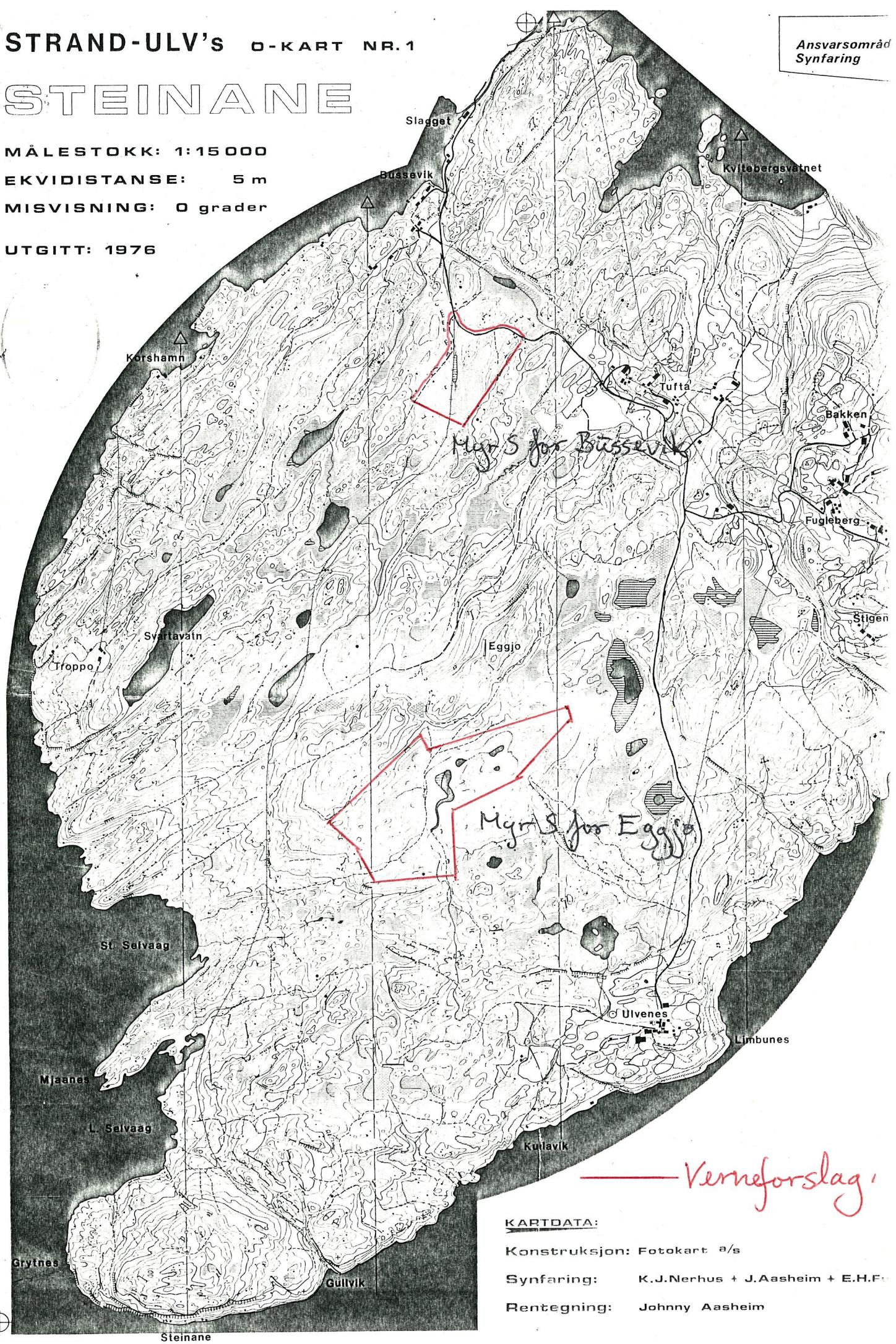
STEINANE

MÅLESTOKK: 1:15 000

EKVIDISTANSE: 5 m

MISVISNING: 0 grader

UTGITT: 1976

KARTDATA:

Konstruksjon: Fotokart a/s

Synfaring: K.J.Nerhus + J.Aasheim + E.H.F.

Rentegning: Johnny Aasheim

Drenering skjer mot NV der det renner ut en bekk. Helt i nord et mindre område med fattig blåtopp (Molinia caerulea) fastmatte, se forøvrige vedlagte skisse.

En telefonlinje går i vestkanten av myra og parallelt med denne en vinterveg. Myra avgrenses i vest av en kjerreveg og i nord av et gjerde og en bilveg. Disse inngrepene vurderes å ha mindre betydning.

Kvinnherad. Ulvånes. Myr S for Eggjo

Kbl. M 711 : 1214 I, 1214 IV,

1215 II, 1215 III

Strand-ulvs o-kart nr. 1 "Steinane"

Høgde o.h. : 75 m

Størrelse : Selve det undersøkte myrområdet 40 da, verneforslaget 115 da.

Foreløpig vernevurdering : 1c

Dette er en flatmyr med fattig, intermediær, rik og ekstremrik vegetasjon. Også her har vi store innslag av brunskjene (Schoenus ferrugineus); og vi finner også engmarihand (Dactylorhiza incarnata) og brunmyrak (Rhynchospora fusca). En plantogeografisk interessant art som ble funnet her er rust-torvmose (Sphagnum fuscum).

De største arealene har fastmatte med brunskjene, blåtopp (Molinia caerulea), rome (Narthecium ossifragum) og klokkelingyng (Erica tetralix) som viktigste arter. Ellers fins de samme fuktige partiene som for myr S for Bussevik. I det hele tatt en ganske variert type. Myra dreneres ved en bekk i sør.

Myra har ingen innrep. Den bør sees i sammenheng med myr S for Bussevik, og begge må vernes da de utfyller hverandre og er meget sjeldne typer. For å få sikret nedslagsfeltet til myra er det i verneforslaget tatt med en skikkelig sone rundt selve myra. En tilsvarende buffersone bør også om mulig fås med vern av myr S for Bussevik (er ikke inntegnet i verneforslaget).

På Ulvånes er det flere rik- og ekstremrike myrer som ikke ble oppsøkt. Det er derfor mulig at det fins flere myrer i området som bør sikres, så ytterligere undersøkelser er påkrevet. Jan Berge, som har gjort en del undersøkelser i området, framholdt imidlertid de to beskrevne myrene som de beste. Disse (og eventuelt noen flere) bør sikres som reservater og resten av myrene bør inngå i et større landskapsvernområde.

LITTERATUR

- Flatberg, K.I. 1976. Myrundersøkelser i Sogn og Fjordane og Hordaland i forbindelse med den norske myrreservatplanen. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser.* 1976; 8: 1-112.
- Flatberg, K.I. et al. 1977. Norske navn på torvemoser (Sphagnum). *Blyttia* 35: 11-13.
- Lid, J. 1974. *Norsk og svensk flora*. 2. utg. Oslo, 808 s.